

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 60145-12-17 דוידיאן נ' אבני שהם אופנה בע"מ

1

לפני כבוד השופטת אביגיל כהן

המבקש: ליאור דוידיאן

נגד

המשיב: אבני שהם אופנה בע"מ

החלטה

2

3

4 1. לפני בקשת רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב-יפו (כב'
5 השופט דניאל הורביץ) מיום 10.12.17 בת"ק 61819-11-16, ולפיו נדחתה תביעתו של המבקש
6 לפי חוק התקשורת (בזק ושירותים) התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת")

7

8 2. המבקש הגיש תביעה קטנה על סך 22,000 ₪ נגד המשיבה ונגד נתבע נוסף – בצלאל בן שלום
9 (דירקטור ובעלים של המשיבה).

10 התביעה נגד הנתבע הנוסף נדחתה, ללא צו להוצאות, בהחלטת בימ"ש קמא מיום 30.11.17.

11

12 עניינה של התביעה בשיגור 21 מסרוני פרסומת לטלפון הנייד של המבקש בין החודשים יוני
13 2014 עד אוגוסט 2015 מטעם המשיבה כאשר בכותרת המסרונים מופיע השם "KIWI"
14 (להלן: "רשת קיווי") שהינו מותג האופנה של המשיבה, תוך הפרה נטענת של הוראות חוק
15 התקשורת.

16

17 בכתב התביעה נטען כי במהלך 2012 אשתו של המבקש נרשמה למועדון הלקוחות של רשת
18 קיווי למשך שנת חברות אחת מיום 2.7.2012 ועד ליום 1.7.2013.

19 צוין כי אין מחלוקת כי בעת ההצטרפות למועדון החברים הייתה לכאורה למשיבה הרשאה
20 למשלוח פרסומות.

21

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-12-60145 דוידאן נ' אבני שהם אופנה בע"מ

- 1 נטען כי, ככל שניתנה הרשאה למשלוח פרסומות, הרי שניתנה לתקופה מוגבלת של שנת
2 חברות אחת בלבד. כאשר החליטה אשת המבקש שלא לחדש את החברות במועדון, תוקף
3 ההרשאה הסתיים והמשיבה לא הייתה רשאית להמשיך לשלוח למבקש הודעות פרסומת.
4 לטענת המבקש הוא נמנע מללחוץ על לחצן "הסר" בשל חשש מסיכון חדירת וירוסים לטלפון
5 הנייד שלו שיגרמו להשבתתו.
6
7 המשיבה טענה בכתב ההגנה כי למבקש לא מגיע כל פיצוי בגין משלוח ההודעות שנשלחו אליו
8 לאחר קבלת הסכמה מרעייתו, וכן מהטעם שבחר באופן מכוון שלא להסיר עצמו מרשימת
9 התפוצה של המשיבה, חרף העובדה שפעולת ההסרה עומדת בדרישות הדין.
10
11 3. בדיון שהתקיים ביום 30.11.17 העידו המבקש ונציגת המשיבה – גב' בתיה בשיר (מנהלת
12 השיווק).
13
14 4. **בפסה"ד שניתן ביום 10.12.17 ע"י בימ"ש לתביעות קטנות** נדחתה התביעה והמבקש חויב
15 לשלם את הוצאות המשיבה בסך 500 ₪.
16
17 נקבע כי אין מחלוקת, שבתקופת החברות במועדון, המשיבה הייתה רשאית לשלוח הודעות
18 פרסומת למספר הטלפון של המבקש. המבקש מודה בכך (סעיף 7 לכתב התביעה).
19 הואיל והמבקש לא הסביר מדוע ניתן מספר הטלפון שלו למשיבה בעת ההרשמה ולא של
20 אשתו, ואשתו לא התייצבה לדיון, נותרה חוסר בהירות באשר לכך ויש לזקוף אותו לחובת
21 המבקש ולטובת המשיבה ובנסיבות אלה יתכן כי כפי שטוענת המשיבה (ובניגוד לטענת
22 המבקש) במהלך שנת 2012-2013 שלחה המשיבה מסרונים לטלפון "של המבקש" אשר היה
23 אותה עת בשימוש אשתו.
24
25 נקבע כי אין מחלוקת שאשתו של המבקש נרשמה כחברת מועדון אצל המשיבה ומסרה את
26 מספר הטלפון של המבקש. המבקש לא הוכיח כי אשתו לא נתנה את הסכמתה לקבלת הודעות
27 פרסומת מאת המשיבה הואיל ואשתו לא התייצבה לדיון.
28 צוין כי עסקינן במצב בו שולח משגר דברי פרסומת לנמענים שנתנו הסכמה לקבלם בעבר. זהו
29 מצב פחות חמור ממצב בו משוגרים דברי פרסומת לנמענים בלא שאלה הביעו קודם לכן עניין
30 בכך, אלא אם כן השולח מתעלם באופן עקבי מבקשות ההסרה מרשימת התפוצה.
31 בימ"ש קמא מצא כי אין בכך שדברי הפרסומת נשלחו לאחר תום שנת החברות כדי להצדיק
32 את חיוב המשיבה בפיצוי, בשים לב לכך שיכול היה להסיר עצמו בקלות מרשימת התפוצה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-12-60145 דוידיאן נ' אבני שהם אופנה בע"מ

- 1 בימ"ש קמא לא מצא ממש בטענת המבקש כי נמנע ללחוץ על אפשרות ההסרה משום חשש
2 מוירוסים הואיל וידע את זהותה של שולחת ההודעה.
3
4 נקבע כי בהתנהלותו של המבקש שהמתין לאגירת 21 הודעות על פני תקופה של למעלה משנה
5 יש טעם לפגם בתום ליבו.
6
7 בסיכומו של דבר, ביהמ"ש לתביעות קטנות לא שוכנע כי בנסיבות העניין המשיבה הפרה את
8 חוק התקשורת ולמצער, ביהמ"ש לתביעות קטנות לא שוכנע כי יש בפסיקת הוצאות נגד
9 המשיבה כדי לקדם את מטרת החוק.
10
11 בבקשת רשות ערעור מבוקש ליתן רשות ערעור, לדון בבר"ע כבערעור, להורות על ביטול .5
12 פסה"ד של בימ"ש קמא ולקבוע כי המבקש זכאי לפיצוי סטטוטורי והוצאות משפט.
13
14 לטענת המבקש נגרם לו עיוות דין חמור בשל טעויות ופגמים משפטיים בפסה"ד ובנוסף
15 הבקשה מעלה שאלות משפטיות בעלות חשיבות עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים.
16 נטען כי בימ"ש קמא לא התייחס בפסה"ד לעובדה שהמשיבה לא הציגה כל ראיה שתמוך
17 בעובדה שאשתו של המבקש נתנה הסכמה מפורשת למשלוח הודעות למספר הטלפון שמסרה
18 למשיבה, עת הצטרפה כחברת מועדון ואין בעצם פעולת ההצטרפות למועדון לקוחות מתן
19 הרשאה למשלוח דברי פרסומת.
20 כמו כן, נטל ההוכחה שנעשתה הפרה של חוק התקשורת, מוטל לפתחה של המשיבה וברצותה
21 להוכיח זאת, יכלה היא לדרוש לזמן את אשתו של המבקש לצורך חקירתה ואין לזקוף את
22 אי התייצבותה לחובתו.
23 נטען כי בימ"ש קמא שגה עת קבע כי התובע יכול היה להסיר עצמו בקלות מרשימת התפוצה
24 באמצעות לחיצה על קישורית שצורפה להודעה חרף העובדה באופן ההסרה שונה מהותית
25 מהדרך בה שוגר מסרון הפרסומת.
26 עוד נטען כי ייתכן ויש לשקול את הפחתת הפיצוי עקב השיהוי או צבירת המסרונים, אולם
27 אין בעובדה זו לשמש כעילה לדחיית התביעה כולה.
28
29
30 לאחר שעיינתי בבקשת רשות ערעור ובנספחיה, הגעתי למסקנה ולפיה דין הבקשה .6
31 להידחות אף ללא צורך בתגובה וזאת מהנימוקים כדלקמן:
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 60145-12-17 דוידאן נ' אבני שהם אופנה בע"מ

7. הלכה היא כי "ההליך המשפטי בבית המשפט לתביעות קטנות נועד להיות הליך פשוט ומהיר, וכדי לשמור על תכלית זו נקבעה ההלכה לפיה אמת המידה למתן רשות ערעור על פסקי דינו היא מחמירה במיוחד, כרשות זו תינתן רק במקרים חריגים ביותר בהם נפל פגם מהותי הדורש את התערבותה של ערכאת הערעור (רע"א 1196/15 צח בר נ' פורטל (פורסם בנבו) (18.3.2015)). רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות לא בהכרח תינתן אף כאשר מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות החורגת מעניינם הישיר של הצדדים למחלוקת..." (רע"א 2095/15 אולמי נפטון בת ים בע"מ נ' משיח, פסקה 4 לפסק דינו של כב' השי' צ' זילברטל (20.5.15)).
- עניינו של חוק התקשורת כבר נדון והוכרע בכל הערכאות פעמים רבות. ראה לעניין זה גם רע"א 1631/17 דניאל שקולניק נ' וטרינה כל מה שחדש על המדף בע"מ (11.5.17) בסעיף 4.
- לא מצאתי כי עניינינו נכנס לגדר החריגים המצדיקים מתן רשות ערעור.
8. סעיף 30 א (ב) לחוק התקשורת קובע:
- "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא הסכמה מראש מפורשת של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה".
- עפ"י החוק לשם שיגור דבר פרסומת נדרשת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, פרט לחריגים שנקבעו בחוק.
- בהתאם לסעיף 30 א (ב) לחוק התקשורת הנטל על הנתבע להראות כי ביקש את הסכמת הנתבע למשלוח הודעות פרסומת וכי ההסכמה ניתנה (רע"א 1231/17 רז נ' אימפרשן מדיה בע"מ, פסקה ח' להחלטת כב' השי' המשנה לנשיאה א' רובינשטיין (20.4.17)),
- בעניינינו מעיון בכתב התביעה עולה כי המבקש לא העמיד כפולגתא את עניין ההסכמה למשלוח ההודעות בתקופת החברות של אשתו במועדון הלקוחות.
- המבקש אמנם ציין בכתב התביעה כי המשיבה לא הציגה בפניו אישור מפורש למשלוח דבר פרסומת. עם זאת, לא טען בכתב התביעה כי אשתו לא הסכימה למשלוח הודעות פרסומת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-12-60145 דוידאן נ' אבני שהם אופנה בע"מ

1 עת הצטרפה למועדון הלקוחות ואף ציין מפורשות בסעיף 7 לכתב התביעה כי : "אין מחלוקת
2 כי בעת ההצטרפות למועדון החברים הייתה לכאורה למשיבה הרשאה למשלוח פרסומות".
3
4 מכתב התביעה עולה כי המחלוקת מתמקדת בתקופה לאחר סיום תקופת החברות והשאלה
5 היא האם ההסכמה פגה עם סיום תקופת החברות או שההסכמה ממשיכה לחול גם לאחר
6 מכך. המבקש טוען בכתב התביעה כי כאשר פגה החברות, אין הרשאה לשלוח מסרוני
7 פרסומת.

8
9 בהתאם לאמור לעיל, ביהמ"ש לתביעות קטנות בחן את הראיות שעמדו בפניו והגיע למסקנה
10 כי מכלול הנסיבות שלפניו מצביע על כך שמשלוח ההודעות נעשה עפ"י דין ואין בהן הפרה
11 של הוראות החוק.
12 בימ"ש קמא נימק את החלטתו ונימוקי פסה"ד מקובלים עלי.

13
14 בימ"ש קמא אף הוסיף ופסק כי : "ולמצער לא השתכנעתי כי במקרה דנא יהיה בפסיקת
15 הוצאות נגד הנתבעת לקדם את מטרת החוק".

16
17 סעיף 30 א (י) (1) לחוק התקשורת קובע כי ביהמ"ש רשאי לפסוק לנמען פיצוי ללא הוכחת
18 נזק סכום שלא יעלה על 1,000 ₪ בגין כל דבר פרסומת שקיבל בניגוד להוראות סעיף 30 א
19 לחוק התקשורת.

20
21 סעיף 30 א (י) (3) קובע כי לשם קביעת סכום הפיצוי ישקול בית המשפט, בין היתר, את
22 השיקולים הבאים : (1) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו (2) עידוד הנמען למימוש זכויותיו
23 (3) היקף ההפרה. כן נקבע כי אין להביא בחשבון את גובה הנזק שנגרם מההפרה.

24
25 ברע"א 1954/14 חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4.8.14) כב'
26 השי' פוגלמן עמד על מטרתו של הפיצוי לדוגמא בחוק התקשורת :

27 " נקודת המוצא שבבסיס סעיף 30 א (י) לחוק היא שנמען של דבר פרסומת שנשלח בהפרה
28 של החוק לא יטרח להגיש תובענה לפיצוי בגינה משום שהנזק האישי שנגרם לו נמוך מן
29 העלות הכרוכה בניהולה. בשל כך נקבע בחוק פיצוי בסך של עד 1,000 ש"ח להפרה ללא
30 הוכחת נזק. סעיף זה קובע כי בקביעת שיעור הפיצוי אין להידרש לשיעור הנזק שנגרם
31 לתובע בגין ההפרה. הסעיף מניח אפוא שאפשר שהנזק שנגרם לתובע בודד הוא זניח,
32 ושאדם בר דעת לא היה בא בתביעה בגינו (סעיף 4 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]), ואף על פי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-12-60145 דוידאן נ' אבני שהם אופנה בע"מ

- 1 כן מסמיך את בית המשפט לפסוק פיצוי בסכום לא מבוטל בגין כל הפרה. מטרת הפיצוי
2 אינה להשיב את מצבו של התובע לקדמותו (שהרי אין להתחשב בשיעור הנזק שנגרם לו),
3 כי אם לאכוף את החוק, להרתיע את הנתבע ולתמרץ הגשת תביעות יעילות. זהו אפוא פיצוי
4 לדוגמה (ראו עניין גלסברג, בפסקאות ט'-י')."
5
6 מלשון סעיף 30 א (י) (1) עולה ברורות כי המחוקק לא חייב את בית המשפט בפסיקת הפיצוי
7 אלא הותיר זאת לשיקול דעתו.
8 במקרים מתאימים בימ"ש רשאי שלא לפסוק פיצוי אם הוא מגיע למסקנה שאין הצדקה
9 לפסיקת הפיצוי כמבוקש.
10
11 בשים לב למכלול הנסיבות שפורטו בפסה"ד ולכך שהתובע "צבר" מספר רב של הודעות ולא
12 מצא לנכון להסדיר העניין בראשיתו, אם באמצעות בקשת הסרה ואם באמצעות הגשת
13 תביעה לאחר משלוח ההודעות הראשונות, אני מסכימה עם קביעת בימ"ש קמא כי לא היה
14 מקום לפסיקת פיצוי.
15
16 10. עוד אוסיף כי טענת המבקש בבר"ע בנוגע לאופן הסרה שונה מדרך שיגור המסרון, לא נטענה
17 במסגרת כתב התביעה.
18 מדובר בטענה חדשה שלא עמדה לדיון בפני בימ"ש קמא, ומשכך, איני נדרשת לדון בה
19 במסגרת הבר"ע שלפני.
20
21 11. **סיכום:**
22
23 א. לאור האמור לעיל, דין בקשת רשות ערעור להידחות.
24
25
26
27
28 ב. משלא נדרשה תשובה, אין צו להוצאות.
29
30 ג. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.
31
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 60145-12-17 דוידיאן נ' אבני שהם אופנה בע"מ

1

2

ניתנה היום, י"ז טבת תשע"ח, 04 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.

3

אמיל טחן
אביגיל כהן, שופטת

4

5